

**Jus Canonicvm R.P. Pavli Laymanni, Soc: Jesu Theologi, Et
Olim In Alma Et Episcopali Academia Dilingana SS.
Canonum Ordinarii Professoris**

Juris Canonici A. R.P. Paulo Laymanno Societatis Jesu Theologo SS.
Canonum In Alma, Catholica, Et Episcopali Universitate Dilingana
Professore Qvondam Ordinario, Prælectionibus Academicis Illustrati

Laymann, Paul

Dilingæ, 1673

Capitvlvm III. Causam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62587](#)

re tametsi in secundis literis per quas alteri judicii causa delegatur, mentio expressa fieri debeat priorum literarum, ut reuocatae censeantur, vti bñne docet glossa h̄ic verb. indefinitè. Non tamen necesse est mentionem esse specificam, quia sufficit interdum generalis, non obstantibus literis prioribus, vti Panorm. h̄ic monet contra Imolam. n. 6. præterquam si ex qualitate causæ, priorum literarum tenore, aliisque circumstantiis colligi possit, Principem posteriores literas cum tali clausula derogatoria daturum non fuisse, si priorum literarum specificè meminisset. Arg. c. Super. 20. de Rescript.

CAPITVLVM III. Causam.

PARAPHRASIS.

Si Actor porrecto libello non compareat, à judice citandus est, qui si venire contempserit, aut si se absentarit, tum procurator eius, si quem reliquit, citari debet, quòd si neque is ad judicium veniat, aut si nullum procuratorem reliquerit, publicâ denuntiatione seu edicto affixo ad domum eius, vel Ecclesiam, recipiantur testes partis alterius, & procedatur ad sententiam definitivam. Ita intelligunt glossa h̄ic, Ioan. Andr. Panorm. Imola. licet aliter Innoc.

SUMMARIUM.

1. Actor postquam agere cepit oblatu libello, potest à reo conuento cogi ad item prosequendam.
2. Absens, si sciatur, citari debet personaliter per literas vel nuntium: si vero nesciatur, aut ita differt, ut spectat à causa qualitate non debeat ex longinquu ciari, nec Procuratorem ad hanc causam agendum reliquerit, affixo publico edicto citabitur.
3. Ad instantiam Rei, etiam lite nondum contestatâ, duobus tamen modis procedi potest ad testimoniū receptionem, & sententiam definitivam, si Actor post oblatum libellum in comparendo, & item prosequendo contumax sit.

Nota I. Licet nemo in judicio agere cōpellatur, juxta tit. Cod. ut nemo inuitus. tamen postquam agere cœpit libello porrecto, idque resciuit Reus, postulare is potest, vt litem prosequatur, idēq; absens citetur. Authent. qui semel. C. quomodo aut quando.

Nota II. Si pars altera (Actor vel Reus) citanda sit, tum citatio hæc fieri debet personaliter per literas aut nuntiū; quòd si vero latitet, ita vt nesciatur vbi sit, vel si ab eo distulerit, siue se absentarit, tum distinguitur, vtrū procuratorem suo loco reliquerit, hoc casu citari debet, si causa sit quæ per procuratorem agi possit; fin autē nullus procurator relictus sit, & pars litigans personaliter vocari non possit, aut saltem spectata qualitate causæ non debeat ex longinquu loco vocari, tum editū citatorium ad domū eius, Ecclesiam vel curiam affigi debet. Ita colligitur ex textu isto, & c. vlt. h.t. & tradit gl. h̄ic verb. Ad domum Panorm. n. 5. Maranta de Ordine judiciorum. p. 6. vbi de citatione. n. 82. Adde his ex eodem Maranta, editum publicum non tantum locū habere in casu absentie litigatoris, sed etiam in aliis v.g. si citandæ sint personæ plures aut incertæ, quarum interest ut actui intersint, v.g. si Episcopus Prelatum electum confirmare velit, editio publico affixo ad Ecclesiæ valvas citare debet eos, qui se electioni opponere ve- lunt. c. vlt. de elect. in 6. quā simili ratione denuntiationes publice sponsorum conjunctionem antecedere debent.

Nota III. Si actor post libellum porrectum contumax sit in comparendo ac item prosequendo, etiam eā non contestatâ, si Reus poscar, procedi potest ad testimoniū receptionem, & sententiam definitivam, & quidē duobus modis, vt h̄ic Panorm. nota n. 17. Primò, si Reus in se assumat onus probandi injustitiā Actoris, tum vero judex ex officio supplere debet partes Actoris, citando & examinando testes, aliásq; probationes assu mendo pro causa absentis, vocatis quoq; in subsidiū amicis & consanguineis eiusdem, vti docet Bartol. in cit. Authent. n. 13. Secundò. Si Reus suscipiat in se onus probandi, jus ac dominium rei petitæ sibi competere, ita ut

aa 2

non

non tantum absoluatur ab impietate Actoris, sed etiam affirmativè pronuntietur, dominium sibi possessori competere. vti colligitur ex l. Properandum. 10. §. & signum, C. de judicis. Vnde generalis doctrina sumitur, quam tradit Bart. in cit. Authent. *Qui semel verb. Expedit.* Si Actorre contumaciter absente Reus non petat causam cognosci, aut si petat, & judex testes ac probationes recipere aggrediat, tamen justitiam aut iniustitiam Actoris non satis cognoscet, tum Reum absolwendum esse non simpliciter, sed à citatione ista, vel ab instantia huius actionis, ita tamen vt Actor rediens, si expensas priùs factas soluat Reo, actionem ex integro instituere possit: sin autem seu justitiam seu iniustitiam Actoris reprehenderit, vel etiam jus seu dominium Rei conventi, tum juxta allegata & cognita sententiam definitivam judex proferet.

CAPITVLVM IV. Prout.

P A R A P H R A S I S.

Titius Clericus vocatus ad judicium petitionum super causa decimorum, post libellum sibi oblatum, contumaciter recessit, postea rediens cautionem juratoriam fecit de parendo juri, cùm autem ad diem statutam adesset, eo tamen prætextu, quod aduocatum suum nondum haberet, per malitiam respondere recusauit. Denique Actore instanti respondebit, quòd 40. annis, decimas de quibus controversia erat, percipisset, & cùm judex ulterius procedere vellet, vanis tergiuersationibus vultus appellauit, & contumaciter recessit, posthabito juramento suo. His rellatis ad Vrbanum III. respondit, Reum contumaciter absentem, ad conuincendam eius malitiam, semel adhuc citandum esse, qui si accesserit, finis imponatur liti; sin verò non accesserit, cùm lis ante contestata fuerit,

si liquere possit de meritis cause, procedatur ad sententiam definitivam; alioquin Actor mittatur in possessionem juris decimarum, seruatâ proprietatis quæstione Reo absenti.

S V M M A R I V M.

1. Non tantum ad cautionem juratoriam de parendo juri, sed ad pœna etiam stipulationem, si non paruerit, à judice cogi potest contumax.
2. Potest quidem Index iterum citare Reum, qui contumaciter & sine justâ causâ, post litem contestatam appellauit, aut recessit, non tamen tenetur.
3. Penes actorem est eligere medium, quo iuvandi velit contra Reum post litiis contestationem contumaciter absentem.

NO T A I. Contumax si ad judicium veniat, cogi potest ad cautionem juratoriam, saltem de parendo juri, interdum etiam judex cogere potest ad pœnæ stipulationem, si juri non paruerit.

Nota II. Licet Reum, si post litiis contestationem contumax sit, absque rationabili causa appellando ac recedendo necesse non sit denuò citare, c. 2. b. 1. in 6. Consultum tamen est, citationem iterum decerni ad malitiam eius conuincendam. Ita Imola n. 4. Panorm. n. 7. Nota autem, quòd dixerimus, absque rationabili causa, nam alioqui à judice gravatus injustè, appellare & recedere potest, et si ante ediderit juramentum de parendo juri, quia juramentum editum circa materiam juris, interpretandum est, secundum limites juris, neque amplius extendendum, vi docet gl. in c. *De jure iurando.* in 6. e. *Ad nostram 21. de jure iurando.* Cùm itaque parti litiganti ex justâ causâ appellare, & à judice recedere de jure concessum sit, id est etiam juramentum talem conditionem suscipit, ut sensus sit, quòd jurans judicio obtemperare velit, quatenus de jure obligatur.

Nota III. Si reus post litem contestatam contumaciter se absenteret, potest judex